

2Kr kapitola 17.

[1] Ve dvanáctém roce vlády judského krále Achaza se stal králem nad Izraelem v Samaří Hósea, syn Élúv. Kraloval devět let. [2] Dopouštěl se toho, co je zlé v Hospodinových očích, ne však jako izraelští králové, kteří byli před ním. [3] Proti němu vytáhl Šalmaneser, král asyrský, a Hósea se stal jeho služebníkem a musel mu odvádět dávky. [4] Potom odhalil asyrský král Hóseovo spiknutí, a Hósea poslal posly k Sóovi, králi egyptskému, a asyrskému králi už nepřinášel pravidelné roční dávky. Proto jej asyrský král spoutal a vsadil do žaláře. [5] Asyrský král táhl celou zemí, přitáhl až k Samaří a obléhal je tři léta. [6] V devátém roce Hóseovy vlády dobyl asyrský král Samaří. Vystěhoval Izraele do Asýrie a usadil jej v Chalachu a Chabóru při řece Gózanu a v městech médských. [7] Stalo se to proto, že synové Izraele hřešili proti Hospodinu, svému Bohu, který je vyvedl z egyptské země z područí faraóna, krále egyptského. Oni se však báli bohů jiných [8] a řídili se zvyklostmi pronárodů, které Hospodin před Izraelci vyhnal, i ustanoveními, která vydali králové izraelští. [9] Izraelci podnikali věci, které nemohly obstát před Hospodinem, jejich Bohem: nastavili si posvátná návrší ve všech svých městech, jak při hlídkové věži, tak v opevněném městě, [10] postavili si posvátné sloupy a kůly na kdejakém vysokém pahorku a pod kdejakým zeleným stromem [11] a pálili tam na všech posvátných návrších kadidlo jako pronárody, které Hospodin před nimi vystěhoval. Dopouštěli se zlých věcí, a tak uráželi Hospodina. [12] Sloužili hnusným modlám, ačkoliv jim Hospodin řekl: "Nic takového nedělejte." [13] Hospodin varoval Izraele i Judu skrze každého proroka a každého vidoucího: "Odvratte se od svých zlých cest, dbejte na mé příkazy a na má nařízení podle celého zákona, který jsem přikázal vašim otcům a který jsem vám poslal skrze své služebníky proroky." [14] Neuposlechli, ale byli tvrdší jako jejich otcové, kteří nevěřili Hospodinu, svému Bohu. [15] Zavrhl jeho nařízení i jeho smlouvu, kterou uzavřel s jejich otci, i jeho výstrahy, jimiž je varoval, a chodili za modlářským přeludem a přeludem se stali, následovali pronárody, které byly kolem nich, ačkoli jim Hospodin přikázal, aby byly kolem nich, ačkoli jim Hospodin přikázal, aby nejednali jako ony. [16] Ale oni opustili všechna přikázání Hospodina, svého Boha, a odlili si sochu, dva býčky, udělali si posvátný kůl, klaněli se veškerému nebeskému zástupu a sloužili Baalovi. [17] Prováděli své syny a dcery ohněm, obírali se věštěním a hadačstvím a propůjčovali se k činům, které jsou zlé v Hospodinových očích, a tak ho uráželi. [18] Hospodin se na Izraele velice rozhněval a odvrhl jej od své tváře, nezůstal nikdo, jenom kmen Juda. [19] Ale ani Juda nedbal na příkazy Hospodina, svého Boha. Žídil se zvyklostmi, které zavedl Izrael. [20] Proto Hospodin všechno potomstvo Izraele zavrhl, pokořil je a vydal je do rukou plenítelů, až je vůbec od sebe odmrštil. [21] Když odtrhl Izraele od domu Davidova, dosadili za krále Jarobeáma, syna Nebatova. Jarobeám odvrátil Izraele od Hospodina a svedl jej k velikému hříchu. [22] A Izraelci chodili ve všech hříších Jarobeámových, kterých se dopustil, a neupustili od nich. [23] Proto Hospodin odvrhl Izraele od své tváře, jak mu předpovídal skrze všechny své služebníky proroky. Vystěhoval Izraele z jeho země do Asýrie, jak je tomu dodnes. [24] Asyrský král přivedl lid z Babylóna, Kútu, Avy, Chamátu a Sefarvajimu a usadil jej v samařských městech místo Izraelců. Dostali do vlastnictví Samařsko a sídlili v jeho městech. [25] Tam se na začátku svého pobytu Hospodina nebáli; proto na ně Hospodin poslal Ivy, kteří je dávali. [26] Tu řekli asyrskému králi: "Pronárody, které jsi přestěhoval a usadil v samařských městech, neznají řád Boha té země. Proto na ně poslal Ivy a ti jim přinášejí smrt, protože neznají řád Boha té země." [27] Asyrský král přikázal: "Dovedte tam jednoho z kněží, které jste odtud vystěhovali. Ať lidé jdou a bydlí tam a on ať je učí řádu Boha té země!" [28] Tak přišel jeden z kněží, které vystěhovali ze Samaří, a usadil se v Bét-elu. Učil je, jak by se měli bát Hospodina. [29] Každý pronárod si udělal svého boha a postavil jej v domě na posvátných návrších, která udělali Samařané. Každý pronárod to udělal ve svém městě, v němž bydlel. [30] Muži babylónští udělali Sukót-benóta, muži z Kútu udělali Nergala, muži z Chamátu udělali Ašimu. [31] Avíjci udělali Nibchaza a Tartaka, Sefarvajci spalovali své syny v ohni Adramelekovu a Anamelekovu, božstvům sefarvajským. [32] Báli se sice i Hospodina, ale dělali si kněze posvátných návrší ze spodiny lidu. Ti za ně obětovali v domě posvátných návrší. [33] Báli se Hospodina, ale sloužili rovněž svým božstvům podle obyčeje těch pronárodů, z nichž byli přestěhováni. [34] Až dodnes jednájí podle dřívějších obyčejů; Hospodina se nebojí a nejednájí podle příslušných nařízení a příslušného řádu, podle zákona a podle přikázání, jež vydal Hospodin synům Jákovu, jemuž dal jméno Izrael. [35] S těmi Hospodin uzavřel smlouvu a přikázal jim: "Nebudete se bát jiných bohů, nebudete se jim klanět ani jim sloužit ani jim obětovat. [36] Jenom Hospodina, který vás vyvedl z egyptské země s velikou silou a se vztaženou paží, se budete bát, jemu se budete klanět a jemu obětovat. [37] Budete dbát na nařízení a řády, na zákon i přikázání, které pro vás napsal, a plnit je po všechny dny. Nebudete se bát jiných bohů. [38] Nezapomínejte na smlouvu, kterou jsem s vámi uzavřel, a jiných bohů se nebojte. [39] Budete-li se bát Hospodina, svého Boha, on vás vysvobodí z rukou všech vašich nepřátel." [40] Ale oni neuposlechli, nýbrž jednali podle svého dřívějšího obyčeje. [41] A tak se ty pronárody sice bály Hospodina, ale přitom sloužily svým tesaným modlám i se svými syny a vnuky. Jednájí dodnes tak, jak jednali jejich otcové.